

PROPOSTAS BASE PARA A SUPERVIVENCIA DO SECTOR LÁCTEO GALEGO

As organizacións agrarias Asaja Galicia, Sindicato Labrego e Unións Agrarias queren trasladar aos colectivos sectoriais, asociacións empresariais, institucións públicas e cidadáns comprometidos coa súa terra, a necesidade e a vontade de crear a Plataforma pola Defensa do Sector Lácteo Galego, como punto de encontro e foro de debate que axude a frear o desmantelamento dun activo económico clave para supervivencia do medio rural de Galicia, como é a gandería de leite.

Para alcanzar esta meta propoñemos unha serie de medidas non sen antes facer unha reflexión previa:

As explotacións leiteiras galegas están nunha situación económica límite: ameazadas con deixar sen recollerlles o leite, prezos ruinosos do leite en orixe, a imposición nos contratos de condicións abusivas por parte das industrias e a banalización do leite pola distribución, que segue a empregalo como produto reclamo.

Miles de familias viven de xeito directo e indirecto da produción de leite en Galicia, sendo en moitas comarcas un sector estratéxico tanto a nivel de emprego como dende o punto de vista económico, social ou de xestión do territorio. Fronte á profunda crise que está a vivir o sector leiteiro galego e á ameaza de deslocalización da produción de leite cara a outras partes do estado ou de Europa

A mala acollida nun principio do paquete lácteo, polo menos por unha banda do sector industrial, contribuíu a que en España se produza un fenómeno que non ten precedente en ningún país da UE e moito

menos nun país tan deficitario como o noso, cal é o abandono de rutas de recolleita ou ameazas de non recoller. Esta situación non pode permitirse e menos nun produto tan perecedeiro como o leite. A firma de máis de 3.000 contratos con prezos entre 18 e 22 céntimos por litro, arruína aos gandeiros a curto prazo e ameaza con desequilibrar toda a cadea de valor.

Para tratar de resolver esta situación e dar unha solución no curto, medio e longo prazo aos principais problemas do sector suscítanse as seguintes medidas:

MEDIDAS A CURTO PRAZO

1.- Cuantificación do excedente lácteo e xestión do mesmo a través dos mecanismos de intervención, almacenamento privado e entrega a terceiros países.

España consome aproximadamente 70 millóns de toneladas de leite en po e desta cantidade importa 56 millóns de toneladas. O Goberno de España ten que xustificar a posta en marcha das medidas de intervención desde a idea de que o noso país vive nestes momentos unha situación excepcional con risco grave de desvertebración do conxunto do sector produtor. Débese poñer en marcha as compras públicas de intervención para leite en po e manteiga a prezos que se cubran polo menos os custos de produción dos gandeiros. O almacenamento privado e a entrega a terceiros países son sen dúbida fórmulas que tamén deben ser tidas en conta. O mundo necesita leite e nestes momentos nós podemos proporcionarllo.

2.- A cuantificación do excedente loxicamente precisa dun procedemento detallado e depurado de información que permita facer un balance de leite.

Deberíamos traballar de forma conxunta para conseguilo pois un sistema de información coherente debe ser a base das actuacións que en cada momento se tomen para mellora do sector. A Interprofesional Láctea INLAC ten en marcha un proxecto neste sentido (SILac) e podería ser revisado co Ministerio para lograr o obxectivo proposto: establecemento con certa periodicidade de balances dinámicos do sector lácteo.

3.- Vixilancia e sanción dos contratos lixo, de modo que se consideren nulos e se logre un compromiso coa industria que opera en España para recolocar ese leite a prezos de mercado.

Nun contexto no que os mercados nacionais e internacionais ofrecen expectativas, é preciso recoller todo o leite que exista no mercado a prezos de mercado. Estamos abertos a xestionar aumentos de produción segundo necesidades de mercado e segundo lexislación vixente.

4.- Acabar coa banalización que con frecuencia se fai do leite e os produtos lácteos nos lineais da gran distribución.

É preciso xerar valor na cadea láctea e que devandito valor repártase ao longo da mesma.

MEDIDAS A MEDIO PRAZO:

1.- Regulación da figura dos primeiros compradores de modo que sexan verdadeiros operadores loxísticos (que aporten algún valor na cadea) e non meros intermediarios.

A esixencia dun aval suficiente pode ser unha forma de regulación que ofrezca garantía de cobro aos produtores. Tamén se debe axilizar a retirada do permiso de actividade no caso de reincidencia nas prácticas nocivas para o sector.

2.- Necesidade de recuperación do consumo.

Impulso do programa de leite escolar que permita unha mellora da imaxe do leite e os produtos lácteos e un aumento do seu consumo nun fragmento de poboación máis xove.

Mellora da imaxe do leite e dos produtos lácteos, utilizando argumentos que contrarresten a imaxe negativa do leite que se dá en moitos ámbitos. Este obxectivo precisará dun conxunto de accións dirixidas a público diverso: consumidores segundo idades, prescriptores médicos e de opinión. A colaboración entre o Magrama, as organizacións, a Interprofesional Láctea, etc neste sentido é fundamental.

3.- É preciso ESTABILIZAR as relacións entre os distintos axentes da cadea láctea.

A Interprofesional láctea e o contrato lácteo son elementos importantes de estabilidade e vertebración sectorial. É preciso buscar fórmulas novidasas que resolvan a difusión dos índices de referenciación de prezos para o seu uso de forma xeneralizada nos contratos lácteos.

É unha prioridade para a que a negociación dos termos do contrato prodúzase en condicións de equilibrio. Varios son os elementos que producen desequilibrio na negociación. Un é o carácter perecedeiro do produto, do leite, a diferenza de concentración entre o sector produtor e o industrial e a existencia dunha única canle de venda do leite cru: venda a primeiros compradores ou industrias para a súa transformación en leite líquido e derivados.

4.- Aposta por unha verdadeira negociación colectiva dos elementos do contrato a través das organizacións de produtores tal e como o paquete lácteo permite.

Dado que a industria española de forma xeral e salvo algunha excepción non parece atopar atractivo na elaboración de produtos industriais para o seu comercialización nos mercados mundiais, é preciso que as Administracións axuden a Cooperativas e OPs e a dotarse de estruturas de fabricación de produtos industriais. E a favorecer o seu comercialización nos mercados exteriores.

DESENVOLVEMENTO DA FIGURA DO MEDIADOR, para que interveña naqueles casos en que non exista acordo nas condicións do contrato previo á firma do mesmo ou para aqueloutros en que a industria nin sequera quérise sentar coas organizacións de produtores.

A deslocalización da produción láctea é unha das grandes preocupacións pois pode afectar a moitos dos pequenos e medianos produtores de leite. É necesario establecer instrumentos para evitalo.

5.- Establecer un plan estratéxico de futuro para o sector lácteo galego.

Consideramos necesarias medidas de carácter estratéxico para reforzar e asegurar a posición de liderado do sector lácteo galego en España e poder facer fronte en mellores condicións a posibles crises de baixos prezos de mercado que poden repetirse na nova situación do mercado liberalizado. Neste sentido hai que acordar e comprometerse á elaboración urxente dun plan estratéxico do sector Lácteo Galego con catro obxectivos:

.- Facer un diagnóstico da situación recabando información directa dos distintos operadores.

.- Establecer as medidas prioritarias a levar adiante a medio prazo aos distintos niveis das explotacións, industrias e organización e articulación das relación entre os operadores da cadea alimentaria.

.- Elaborar un plan de compromisos financeiros para executar este plan.

.- Constituir unha comisión de seguimento sobre a execución do plan con participación directa dos distintos axentes implicados.